

Stíny - Zagorová, Hana

Dál ve mně jsou barevné stíny.
Dávnou hru s tmou
od první plíny snad znám.
Krásný dar proměny já mám.

Každé trápení diamant touhy brousí.
Trápení zas kousek stínů
mi dá už tím, že mě poraní.
Pak vím, že mám dar vnímání.

Stíny jsou víc než stíny k líčení.
Stíny jsou zprávy z dávných bloudění.
Stíny jsou z půlnocí mých probděných.
Stíny, stíny...

Stíny jsou v šlépějích mých odchodů.
Ty stíny jsou příčiny mých důvodů.
Ty stíny jsou z víry v krásnou náhodu stínů.

Můj první stín dal loučení pravěké,
tíhu mých vin já od té chvíle už znám,
ze stínů údolí dnes mám.

Já ze stínů vycházím
a slunce líp tím vnímám.
Já nemrazím, i když
je někdy zima víc
než by se mohlo zdát,
to nic, i stíny můžou hřát.

Stíny jsou víc než stíny k líčení.
Stíny jsou zprávy z dávných bloudění.
Ty stíny jsou z půlnocí mých probděných.
Stíny, stíny...

Stíny jsou v šlépějích mých odchodů.
Ty stíny jsou příčiny mých důvodů.
Ty stíny jsou z víry v krásnou náhodu stínů.

Hm, stíny...